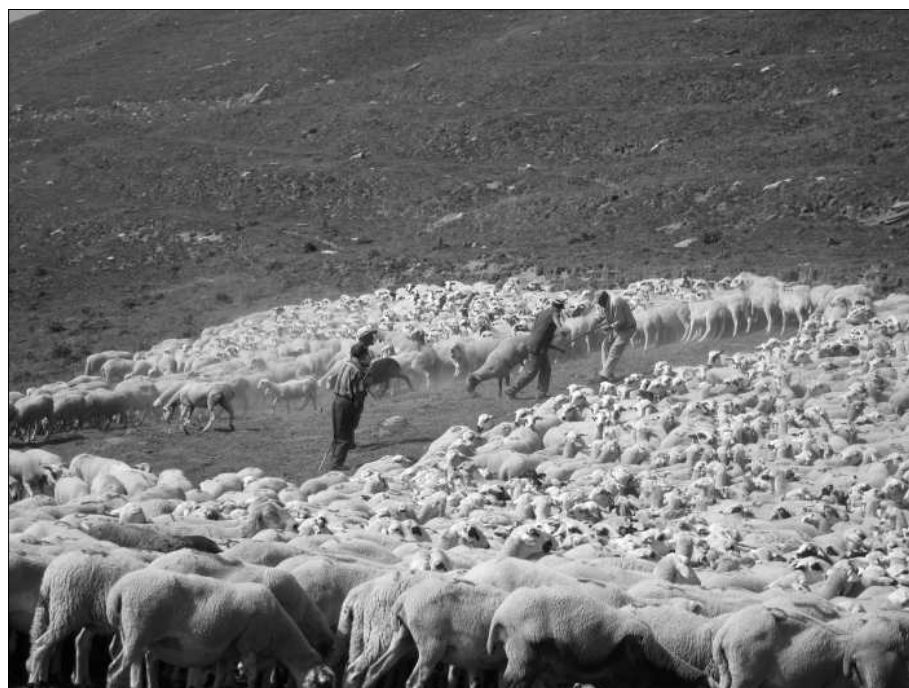

Durant els mesos d'estiu més de quatre mil ovelles pasturen als prats alpins del Montsent de Pallars. Foto d'Agustí Revilla.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 17 març

Excursió matinal a la serra de Miralles i al castell de Queralt (Anoia) amb sortida del Parador a les 7 h

— 12 abril

Conferència «El món romà urbà» per Carme Miró

— 14 abril

Excursió a la via romana de Parpers i al castell de Burriac (Maresme) amb sortida del Parador a les 7 h

— 19 i 20 abril

Excursió del Grup Veterà al pic de la Cabaneta (Andorra)

— 27 abril

Sortida gastronòmica i cultural a Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès). Informació detallada al web de la SEAS

— 28 abril

Excursió matinal a la sèquia de Manresa (Bages) amb sortida del Parador a les 7 h

— 3 maig

Conferència «El món romà rural» per Cesc Busquets

— 5 maig

Excursió: El Brull, Montgròs i Aiguafreda (Osona) amb sortida del Parador a les 7 h

— 12 maig

XXXIX Marxa de Regularitat de la SEAS al Vallès Oriental

— 17 al 19 maig

Excursió del Grup Veterà a la Punta Pascual (Vall d'Aran)

— 19 maig

Excursió matinal a la serra de Barnils (Vallès Oriental) amb sortida del Parador a les 7 h

— 31 maig

Presentació del llibre «Plantes montanes dels Pirineus», per Josep Nuet

— 2 juny

Excursió a la Tosa d'Alp (Cerdanya) amb sortida del Parador a les 7 h

— 7 al 9 juny

Excursió del Grup Veterà a Erise (Posets)

— 8 juny

Excursió de cloenda de les matinals al Forat Micó (Osona). Excursió de tot el dia

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions del Grup Veterà tenen horaris de sortida variables.

COL·LABORACIONS

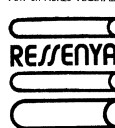
Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTERLLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

LLIBRERIA RESSENYA
Creu 54. Tel 933710843

IMMACULADA AMAT / JUST AMIGÓ / MARCEL-LÍ CAMATS / FRANCESC HOMEDES

ELS PASTORS DE LA VALL D'ÀSSUA

Agustí Revilla Briongos

L'antic edifici de les escoles de Llessui ha estat transformat i avui acull una Oficina del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i l'Ecomuseu Els Pastors de la Vall d'Àssua. Aquest punt d'informació del Parc organitza diverses activitats com ara rutes literàries guiades pels indrets de la novel·la Les Veus del Pamano de Jaume Cabré, i enguany Fem de pastors, activitat que es va realitzar diversos dissabtes de juliol, agost i setembre coincidint amb la pujada dels ramaders a controlar llurs ramats.

Les ovelles

Durant els tres mesos d'estiu els ramaders dels Pallars treuen les ovelles dels corrals i les pugen a la zona del Montsent de Pallars. Els diferents ramats s'agrupen en un de sol de quatre mil animals que peixen l'herba dels prats alpins. Un pastor s'encarrega de vigilar-les tota la temporada i cada dissabte rep la visita dels propietaris que hi pugen per examinar llur bestiar, curar les ovelles malaltes i portar sal per tal de cobrir la mancança de sals minerals a les pastures i a l'aigua de muntanya.

Els pastors estenen una cleda circular desmuntable, una xarxa de plàstic de color groc suportada amb pals metàl·lics que es claven a terra. Els ovellers, amb l'ajut del gos d'atura, hi fan entrar el ramat per poder examinar cada animal: si

Examinant les ovelles dins la cleda. Totes les fotos són de l'autor.

està sa o pateix una malaltia, infecció, ferida o fractura. Les incidències més freqüents són les ferides infectades per les mosques i la presència de ronya (sar-na). Si un animal ha de ser guarit l'agafen amb el ganxo, el separen del grup, el curen i el tornen al ramat; si l'ovella està molt malalta es baixa al corral del poble. És gairebé impossible que una ovella pateixi brucel·losi ja que totes n'estan vacunades.

Totes les ovelles d'un ramat llueixen al llom el mateix dibuix que les relaciona amb el seu propietari, a més, cada animal porta a l'orella una placa de plàstic (cròtal) amb un número que la identifica. A les orelles duen uns talls que són també les marques de cada casa.

Per protegir-se de la calor de l'estiu les ovelles s'ajunten en grups i acoten el cap una sota l'altra (amorriar-se); d'aquesta manera permeten la circulació de l'aire per sota les potes i resisteixen millor les altes temperatures. Els grups d'ovelles estan sempre al mateix lloc, gairebé no es mouen mai, tret que el pastor els ho

Pastores i pastors separant les ovelles que han de ser curades.

ordeni. Beuen l'aigua dels rierols i mengen l'herba dels prats, nutrició que es complementa amb la sal que els pastors dispositen en grapats sobre les pedres.

Els mascles copulen en època de zel, que acostuma a ser la primavera, i l'embaràs dura sis mesos de tal manera que les criatures neixen a l'hivern. A les femelles els tallen la cua per tal de millorar la higiene i també per a facilitar la còpula. (Amb les cues es pot elaborar un plat típic anomenat carn de bèstia viva. Se'ls treu la llana i s'escalden amb aigua ben calenta; un cop netes es cuinen amb patates i fideus).

Cada any cal xollar les ovelles però aquesta feina no s'ha de fer mai quan estan en època de zel. Avui la llana no és rendible, ja no es fa servir per a fabricar roba, ara se li ha trobat utilitat com aïllant tèrmic en la construcció. El cost de xollar és mes alt que el benefici que es treu de la llana.

Dins el gran ramat es troben ovelles de tres races: xisqueta, barbequina i colo-

ma. L'ovella xisqueta, la típica del Pallars, és de color blanc, amb el morro, les orelles i les òrbites oculars de color negre. Els llavis són petits i del cap no surten banyes. S'adapta a temperatures extremes i pot menjar l'herba més amagada entre les roques. Posseeix un instint maternal molt desenvolupat i cria corders d'excel·lent qualitat.

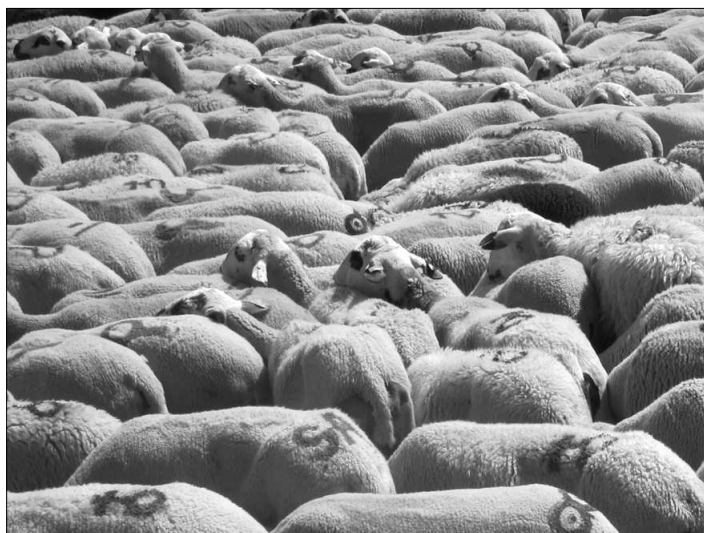
A més de les quatre mil ovelles, a les muntanyes de Llessui també pasturen mil vaques (de raça bruna del Pallars i de raça francesa) i quatre-centes eugues. Aquests ramats pasturen sols, sense la guia del pastor, i canvien sovint de lloc tot i que tornen al seu indret habitual on es troben els abeuradors. La sal que complementa la seva dieta vegetariana no està escampada sobre les pedres sinó dipositada al terra en forma de boles grosses que els animals van llepant i en sents modelant en formes capricioses.

Aquestes bèsties, de gran volum i alt pes, no presenten cap perill per als humans; hom pot caminar sense cap mena de por entre els centenars d'exemplars. Ara bé, són reticents a deixar-se tocar,

La sal és un nodriment imprescindible

*Amorriades. Diferents
marques, diferents
propietaris.*

i, si algú vol acaronar un cavall, ho ha de fer sempre per davant. Els pastors comenten que, si un animal mostra signes d'agressivitat, se l'ha de sacrificar de manera immediata.

Els pastors

L'ofici de pastor és vocacional, ha d'agradar, ja que per a ells no hi ha ni horaris ni vacances. Ara bé, al Pallars s'ha obert una Escola de Pastors que atreu molts nois i noies joves a qui agrada aquesta manera de viure. Al Montsent de Pallars dues pastores «amb títol» desenvolupaven la mateixa feina que els pastors «amb experiència». Els pastors tradicionals desconfien del futur d'aquesta escola i de la continuïtat dels joves de ciutat en aquest ofici de muntanya. «Una pastora amb títol va voler passar el Nadal a ciutat amb els seus pares i va deixar que el seu company atengués tot sol les ovelles just quan naixien les cries», co-

mentava un home de galtes colrades descansant sobre la gaiata.

Enguany els pastors patien perquè el verd dels prats de Llessui es tornava groc massa aviat; després d'un hivern amb poca neu, una primavera amb pluges escasses i un agost amb dues onades de calor, l'herba s'estava assecant i temien per si havien de baixar els animals als estables abans d'hora, fet que comportaria un cost afegit degut als cereals i el pinso necessaris per nodrir els animals.

Aquest tipus d'explotació ramadera als prats de muntanya és molt ecològic i està subvencionat per la Unió Europea. Els propietaris reconeixen que, sense aquesta subvenció, l'escorxador de la comarca hauria de tancar.

Més Informació: Museu dels Pastors. Llessui Tel 973 621 798 i al web www.gencat.cat/parcs/aiguestortes

SORTIDA AL MOIXERÓ 29-30 DE JULIOL DE 2012

Elisa Linares Iglesias

Aquesta setmana passada, vam improvisar una sortida de dos dies per fer un trosset de la ruta Cavalls al Vent del Cadí. El recorregut escollit ha estat: Gréixer – canal de la Serp – collet Raset – coll de Pendís – refugi dels Cortals de l'Ingla – coll de Pendís – refugi Sant Jordi – coll d'Escriu – Gréixer, fent nit als Cortals de l'Ingla.

Molts de nosaltres havíem fet el Cicle de Muntanya «Fulgenci Baños» que va organitzar la SEAS ja fa uns anys, i ens va fer gràcia recordar que la primera sortida d'aquell cicle havia estat precisament l'ascensió a Penyes Altes de Moixeró.

Ens ha fet molt bon temps i hem pogut gaudir de l'excursió sense pluja ni massa calor i amb unes nits suaus i lluminades per una lluna magnífica, que ens ha permès seure i cantar cançons a la vora de les llots i l'ukelele. Llàstima que cap de nosaltres portes un GPS tracker per poder donar detalls exactes del recorregut i del temps, però podem dir-los aproximadament.

Vam deixar el cotxe al peu de la carretera que va de Bagà al coll de Pal, d'on surt el camí cap a Gréixer, anomenat Pont de Gréixer o de Sant Nazari (a uns 1.002 m d'alçada). En 20 minuts ja érem a Gréixer i llavors vam enfilem pel corriol de la canal de la Serp que surt de la part

Inici de la pujada per la Canal de la Serp. Foto d'Elisa Linares.

alta del poble. De fet, Gréixer està format per una gran finca i una petita ermita, no sembla un poble com a tal. Abans d'arribar a la casa hi ha un trencall a mà esquerra que si el seguim passa per sobre del poble i finalment es troba amb el cartell del corriol de la canal de la Serp, marcat amb marques grogues i fites.

L'ascensió per la Canal de la Serp va durar tot el matí, primer més suau i després més forta, entre zones boscoses i zones més seques, amb unes vistes espectaculars de la vall i de la cara sud del Moixeró, que s'alça imponent davant nostre. En algun moment vam haver de parar per recuperar una mica les forces, però gràcies a les ombres dels arbres vam anar frescos, entre rouredes i fagedes, pràcticament tot el camí.

Finalment l'últim tram transcorre per un prat alpí amb vistes impressionants. Arribats al collet Raset (2.059 m) ja érem sobre la carena i vèiem les Penyes Altes molt a prop a mà dreta. Com que el nostre objectiu no era fer el cim, vam bus-

El grup d'excursionistes a la baixada final. Foto d'Elisa Linares.

car una zona per dinar i fer una sobre-
taula entre música, anècdotes i records.
Sense comptar les parades devíem trigar
3 hores llargues fins al collet.

Després de dinar vam seguir el camí que
careneja cap a l'oest, voltant pel darrere
el cim del Moixeró i passant pel coll del
Moixeró (1.972 m).

Seguint el camí, vam arribar a un prat
des d'on vèiem la bassa i la barraca de
Moixeró i on trobàrem un desviament
cap al Serrat de les Esposes, marcat amb
marques taronges de Cavalls al Vent.
No el vam agafar i vam seguir pel camí
de davant nostre que puja per un altre
llom.

Finalment, després d'una forta baixada
vam arribar al coll de Pendís (1.760 m),
on vam replanificar de nou la ruta i vam
decidir d'agafar el camí de darrera cap
als Cortals de l'Ingla, corriol de marques
taronges de Cavalls al Vent que baixa

entre boscos fins a una pista. Vam arri-
bar al refugi de Cortals de l'Ingla (1.610
metres) a mitja tarda i després de fer els
estiraments, vam fer petar la xerrada
fins a l'hora de sopar. En total devíem
trigar unes 2 hores i mitja més des de
l'hora de dinar, descomptant parades.

L'endemà sense presses, després de
prendre un cafè amb llet o un batut de
cacau, vam desfer el camí fins al coll de
Pendís, aquesta vegada de pujada, i vam
agafar el trencall que marca 15 minuts
fins al refugi Sant Jordi amb intenció de
trobar un gorg on banyar-nos. Després
d'assabentar-nos que la zona del Camí
dels Empedrats amb el famós Bullidor de
la Llet no tenia aigua vam decidir agafar
el camí cap a Gréixer pel coll d'Escriu
(1.509 m). És un camí per una pista
ben traçada amb una pujada en diversos
meandres fins al coll i una baixada agra-
dable fins a Gréixer. El segon dia ens ho
hem pres amb més calma i devem haver
caminat unes 3 horetetes.

En resum, ha estat una ruta circular molt
bonica, que als menys actius ens ha
despertat de nou les ganes de fer excur-
sions amb els amics més sovint.

Resum

Temps aproximat sense parades:
6 h el primer dia i 3 h el segon
Desnivell positiu acumulat:
uns 1.000 metres

Alçada mínima i màxima:
1.000 m i 2.059 m respectivament

Ruta circular

UNTRAÇ QUE VE DE LLUNY

Leonci Canals Mestre

Tot va començar amb el butlletí número 300. La pregunta planava pel magí de tothom, Què podem fer per celebrar-ho? No podíem deixar passar l'oportunitat que una fita tan important s'esmunyís entre les nostres mans sense pena ni glòria, sobretot perquè els nostres socis segurament també ho esperaven. I algú es va atrevir a formular-la. Escolteu, què podem fer per celebrar que hem arribat al número 300? Hauríem de pensar a fer un número especial, no? Ara, la pregunta s'havia materialitzat en una cosa quasi-sòlida damunt la taula de redacció i ens fitava i ens interrogava i ens esperonava i ens empenyia i ens somreia o s'emmurriava en sentir les nostres propostes. No va ser cosa d'un dia, però a poc a poc, aquella voluntat inicial va anar prenent cos fins a esdevenir el resultat final que ja coneixeu. Val a dir que pel camí van passar coses i després de la publicació del butlletí número 300, també.

Fa relativament poc temps que sóc soci de la SEAS, podríem afirmar que hi vaig entrar de carambola ara fa cinc anys en assabentar-me del viatge al Perú. Un cop de sort, i en aquest breu període de temps em van proposar entrar a la taula de redacció del butlletí, que vaig acceptar gustosament; un altre cop de sort, i s'ha donat la circumstància que m'ha tocat viure la gestació del número 300; un altre cop de sort, i durant aquesta gestació em vaig oferir per fer l'editorial, això

no sé si va ser un cop de sort o una imprudència temerària perquè no en tenia ni idea d'on em ficava.

El fet és que desconeixia la història de la SEAS, per la qual cosa un bon dia em vaig presentar a l'entitat amb el carro d'anar a comprar i vaig sortir-ne carregat amb tots els butlletins enquadernats cap a casa. Vaig capbussar-m'hi, però no n'hi havia prou, l'article «El butlletí, escola de redactors» del llibre del 75 aniversari em va servir per tenir una idea de conjunt, a més a més, disposava de dues fonts privilegiades, el Jordi Gironès i el Daniel Cardona, els quals vaig entrevistar. Durant l'entrevista amb el Jordi vaig tenir a les mans els 11 butlletins del 1934 al 1936, uns incunables que tenen uns quants socis i la biblioteca de la SEAS, al seu darrere la inevitable pregunta «Els teniu en format digital?» va flotar en l'aire i es va asseure entre nosaltres. Es van fer unes proves amb bons resultats, després la junta de la SEAS va aprovar un pressupost per digitalitzar-los, es van escanejar a Copiflash, no sense entrebancs, es va modificar el web per poder fer les consultes i vam haver d'esperar un canvi de servidor per carregar tota la documentació que ara és a l'abast de tothom.

El número 300 va sortir puntual el mes de maig de 2012 i la confecció de l'editorial em va aportar coneixement, com és la quantitat de socis que havien passat per les diferents taules de redacció —pràcticament tota la vella guàrdia—, els patrocinadors, alguns d'ells des de feia molts anys, i l'exèrcit de col·laboradors que amb els seus escrits han nodrit de contingut el butlletí. També em va cridar l'atenció un fet insòlit, la quantitat de dibuixos que il·lustraven articles i por-

Imatge de l'exposició instal·lada a la Sala Piquet. Foto de Leonci Canals.

tades, de bona factura, traç segur, desacomplexats, molts d'ells de gran qualitat. Hi havia material suficient per a fer una exposició i així, una nit tot tornant a casa després d'una reunió del butlletí, ho vam estar comentant amb el Daniel, ell també ho veia clar. A la propera reunió que vam fer no hi va haver cap pregunta que es passegés per la taula de redacció, i a la proposta de fer una exposició de dibuixos em van dir: «Tu mateix, fes-la» i la meua resposta: «Sí, però amb vosaltres». Des del primer moment vam tenir clar que l'exposició havia de ser un homenatge a tots els col·laboradors i en especial als autors. El Daniel es va posar en contacte amb el seu amic Francesc Riera, el dibuixant més prolífic, que ens va cedir els originals, el Ferran de la Fuente el teníem a la taula de redacció i ens va apor-

tar la seva experiència com a dibuixant. El Daniel es va fer un tip d'escanejar els dibuixos originals i els dels butlletins de tots els autors, datar-los i ressenyar-los. Després vam buscar el títol de l'exposició i fer el disseny del cartell; es va confeccionar un pressupost que la junta va aprovar. La tria dels dibuixos va ser feixuga i les aportacions i comentaris de l'Agustí sempre foren molt valuoses. Vam seguir amb el disseny dels quadres, triar el color de fons, el tipus de paper per a la impressió dels dibuixos, netejar de brossa les imatges digitalitzades, treure els marcs i les anotacions; confeccionar la llista de convidats, autors, impressors, patrocinadors i autoritats, redactar la carta de salutació i confeccionar els pòsters dels autors i dels butlletins. En un moment donat el Jordi va proposar

obsequiar amb un detall els convidats, el catàleg de l'exposició ens va semblar una bona opció, però no estava contemplat al pressupost inicial i la junta, fent un esforç, ho va aprovar. La Maria i el Jordi van tenir cura de les relacions institucionals i del desenvolupament de l'acte inaugural amb els parlaments, presentació del nou butlletí, informar de la disponibilitat de tots els butlletins amb un clic des del web... El pica-pica i la distribució del nou butlletí a la sortida de l'exposició, va anar a càrrec de la junta. Tot planificat, no es podia deixar cap detall a mercè de la improvisació. Va arribar el dia del muntatge, nervis, però es veia que quedava prou bé, feia patxoca, i el dia de la inauguració, més nervis, però tot va anar com una seda i tothom va quedar gratament sorprès, fins i tot els autors.

Quedaven enrere cinc mesos de dura feina, però el resultat final i l'acollida van pagar la pena.

No us he parlat encara del disseny del nou butlletí però ho faré ara. Al mig de tot aquest enrenou, va sorgir una altra observació per si no n'hi havia prou: el disseny del butlletí era bo però potser havia arribat l'hora de rentar-li la cara al cap de dotze anys. Aquesta va ser l'última iniciativa que va sorgir dins dels actes per commemorar el butlletí 300. I havia poques persones de confiança a les quals acudir, per la qual cosa d'entrada li vam preguntar al Toni Royo, que ja havia col·laborat desinteressadament en el disseny del nou carnet de la SEAS, si acceptava aquest repte, i el va acceptar. Ens va fer tres propostes que anaven de la més conservadora, basada en el disseny actual, a la més trencadora. Tothom

hi va dir la seva. Al final vam definir una contraproposta prenent com a punt de partida la del mig, que ens va ser retornada en forma de proposta del nou butlletí la qual sotmetérem altre cop a un tercer grau. Que si l'escut més cap aquí, que si aquesta ratlla cap allà, que si aquests marges, que si tomba que si gira... No us ho creureu però el principal cavall de batalla va ser el tipus i la mida de la lletra. Vam anar i venir no ser quants cops, i fins a poques setmanes abans de la impressió del nou butlletí encara estaven marejant la perdiu. Era un aspecte molt important i va ser el que més debat va generar, però el resultat final és una lletra nítida i agradable. Cal recordar també que Jordi Gironès era l'encarregat de l'autoedició del butlletí, però que amb el nou programa que s'havia desenvolupat no es veia amb cor de seguir-ho fent. Nou debat sobre la conveniència de l'autoedició i el seu cost. Al final va poder fer la plantilla del nou butlletí amb un programa similar i conservar l'autoedició.

El número 304 va ser l'escollit per presentar el nou disseny a l'acte d'inauguració de l'exposició. D'aquesta manera, juntament amb l'anunci de la consulta de tots els butlletins a través del nostre web, fèiem confluïr en un sol acte les tres iniciatives donant-los la rellevància que es mereixien. Tal com ens va explicar el Toni Royo, entre la portada i la darrera pàgina del nou disseny podem observar la silueta de l'Aneto, la línia que ens mostra el relleu bàsic de l'horitzó, el perfil orogràfic, l'skyline que diuen els anglesos, un traç als dibuixos de l'exposició, un traç que, en el nostre cas, ve de lluny, amb els seus alts i baixos com la silueta de l'Aneto, un traç que per continuar-lo, potser caldrà també rentar-li la cara.

LA IMPORTÀNCIA DELS CICLES TEMÀTICS EN L'ALTA DE SOCIS

Jordi Gironès Vilardebò

Composició actual dels nostres socis

En acabar l'any 2012 a la nostra Secció hi ha 346 socis que es desglossen així:

Socis de l'Ateneu: 99 (94 viuen a Sant Just)
Socis protectors: 243 (133 viuen a Sant Just)
Socis infantils: 4 (3 viuen a Sant Just)

i quan els quantifiquem per poblacions on viuen les xifres són aquestes:

Sant Just: 230
Barcelona: 47
Esplugues: 19
Resta del país: 50

Però, anant més enllà he fet una anàlisi sobre la participació de cadascun dels socis actuals aconseguint amb això unes xifres força significatives en relació a l'activitat dels nostres socis. Una mena de foto o imatge del que som, bo i reconeixent que en la qualificació individual que he fet podria haver-hi alguna discrepància, la qual no seria determinant en el resultat final.

Cicles temàtics: 74
Divers: 45
No participen: 124

En l'apartat *Divers* he agrupat els socis que participen en diverses activitats al-

ternativament (Matinals, Grup Veterà, Marxa...), la qual cosa fa que no es puguin quantificar individualment per cadascuna d'elles. En canvi a l'apartat *Cicles Temàtics* sí que els he pogut quantificar perquè la principal activitat d'aquest grup de socis té lloc en aquest tipus d'excursió, i a més disposem de la informació sobre la seva assistència en els fulls que guardem de cada excursió en autocar.

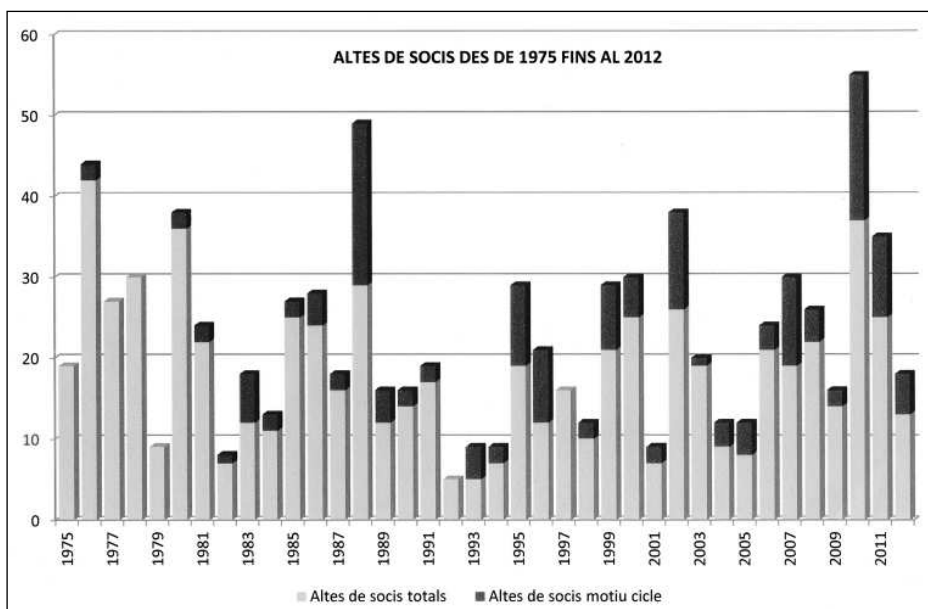
L'entrada de socis pels cicles temàtics

En diverses ocasions, uns i altres hem comentat la importància que han tingut per a la SEAS els cicles temàtics, tant per l'alt contingut en coneixement que ens han aportat gràcies als nombrosos conferencians —la majoria d'un nivell força alt— com per la captació de nous socis. I aquest darrer factor és el que ara voldria valorar numèricament, perquè és la millor manera de reconèixer un fet que ha portat la SEAS a aconseguir una constant font d'alta de socis que d'altra manera no s'hagués produït al mateix nivell.

Partint de les altes, des de l'any 1975, en què van iniciar-se els cicles temàtics, dels 692 socis que han estat donats d'alta en aquests 37 anys, 166 (24%) ho han fet per la seva participació en les excursions dels cicles; i d'aquests, 104 actualment encara es mantenen com a socis (8 d'ells s'han arribat a fer socis de l'Ateneu i la resta es mantenen com a socis protectors). Cal destacar la importància d'aquests 104 socis perquè representen el 30% dels socis actuals.

La participació en les excursions

Una altra dada destacada és la procedència dels qui, des de fa anys, participen

En aquest gràfic es recullen les altes de cada any, i en color negre les que estan relacionades amb la participació a les excursions dels cicles temàtics. Gràfic elaborat per l'autor.

activament en les excursions dels cicles temàtics.

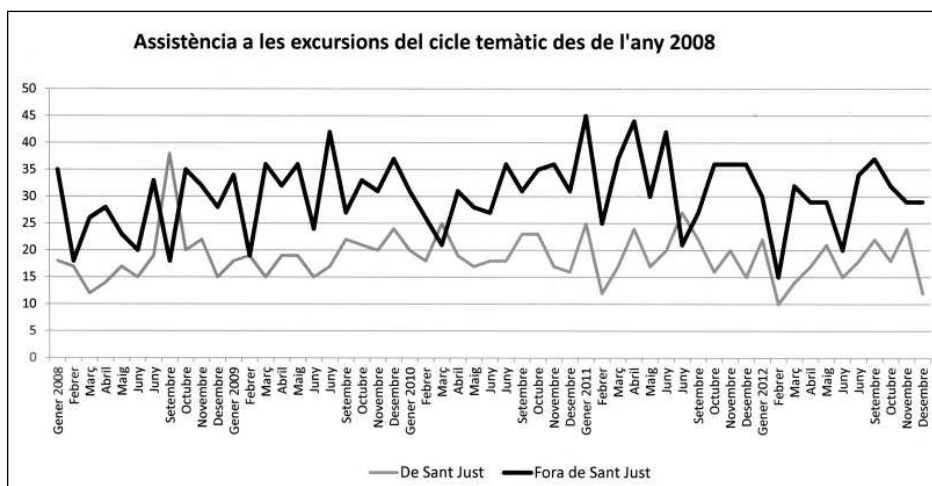
Si analitzem la totalitat de les excursions fetes durant els darrers 5 anys, ens adonem que la participació d'aquells que viuen a Sant Just és del 37% mentre que el 63% correspon a socis que no viuen al nostre poble. Aquest darrer percentatge arriba fins i tot a superar el 70% en 5 de les 55 excursions analitzades d'aquest període.

Aquesta darrera és una dada important que porta a treure la conclusió que només amb la participació dels socis residents a Sant Just no podríem utilitzar l'autocar per fer les excursions mensuals.

No cal insistir gaire en la pèrdua que això comportaria a l'hora de dissenyar les excursions, condicionats com estariem, als cotxes particulars o a transports públics. Les excursions de travessa no serien gaire viables.

Reflexió final

Són dades que cal divulgar per donar la importància que mereix una activitat —la de les excursions dels cicles temàtics— que ha representat, i segueix representant, una entrada de socis contínua i una dinamització destacada de les nostres activitats de muntanya. Sense aquest component, aportat des de 1975, possiblement no seríem el que hem aconseguit ser.

En aquest grafic l'autor detalla l'assistència a les excursions dels cicles temàtics des del 2008 fins al 2012, separant els qui viuen a Sant Just dels qui viuen fora del nostre poble.

Entre aquestes fotografies, corresponents a dues excursions dels cicles temàtics, han passat 20 anys. La de l'esquerra correspon a l'excursió feta el 4 de febrer de 1990 al cim del Cap de la Gallina Pelada (Serra d'Ensià) i la de la dreta és feta el 14 de febrer de 2010 al Puig de la Clapa, situat damunt d'Espinavell (Ripollès). Lluny de baixar, la participació en els darrers anys ha augmentat amb noves incorporacions de socis.

ELS JOVES: CENTRE D'INTERÈS A L'ASSEMBLEA

Maria Garcia Bernal

Quan tingueu aquest escrit a les mans, de ben segur ja haureu llegit l'acta de l'Assemblea que se'ns va enviar per correu electrònic. És per això que només comentaré els aspectes més rellevants que s'hi van tractar, tot començant per la Memòria de la Secció, una part que sempre em fa sentir especialment orgullosa de formar part d'una entitat tant activa com la nostra. Els portaveus de cadascuna de les activitats van explicar les que havien estat més reeixides i, en alguns casos, ens van avançar algunes propostes per a aquest any. La presidenta va acabar la Memòria amb una notícia d'última hora: la SEAS ja consta al Registre del Consell Català de l'Esport com a entitat esportiva.

En el punt del moviment de socis es va poder constatar la maduresa d'edat dels membres de la SEAS. Dels 346 socis actuals, 216 tenen més de 55 anys! Pel que fa a l'estat de comptes, vull destacar l'estalvi de 500 euros com a conseqüència d'adaptar-nos a les noves tecnologies, enviant tota la informació a la majoria dels socis mitjançant el correu electrònic.

A continuació la presidenta va informar de les propostes de l'òrgan directiu per al 2013. Com a més significatives destaquen l'aprovació del lema pel premi es-

pecial de fotografia «Gent de muntanya», la proposta d'organitzar un curs per conèixer les aplicacions per a mòbil relacionades amb la muntanya, el projecte de recuperació del Camí de Santa Creu i el de l'elaboració d'un mapa topogràfic i cultural de la Vall de Sant Just. També es va proposar de celebrar el 80è aniversari de la SEAS l'any 2014 i, per acabar, es va plantejar una última qüestió: la voluntat d'acostar la nostra entitat a la gent jove. Seguidament, es va plantejar la proposta d'augmentar les quotes per al 2013, tema que va obrir un debat a l'Assemblea sobre la conveniència de disminuir l'import de la quota infantil i crear una nova quota juvenil per incentivar la incorporació de gent jove a la SEAS. La proposta es va aprovar per unanimitat.

Els precís i preguntes també van girar en la mateixa direcció: es va proposar de fer una enquesta per correu electrònic entre els socis més joves per recollir les seves opinions i suggeriments envers el tema. Un nou membre de la SEAS va aportar la seva experiència prèvia en una altra entitat excursionista explicant com creaven cantera a través de l'organització d'excursions familiars. Aquesta última proposta va interessar força, i finalment es va llançar la proposta de crear una comissió per organitzar aquest tipus d'excursions.

Per concloure la reunió, la Presidenta va recordar uns versos de Salvador Espriu, adaptats per a l'ocasió, que no podrien haver resultat més adients per posar fi a una Assemblea tan participativa:

«Ara digueu: Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest país, d'aquest poble i de la SEAS».

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de gener de 2013

— Altes i Baixes: cap

— La Junta de l'Ateneu ha demanat a totes les seccions que vagin adequant els seus reglaments interns als nous estatuts de l'Entitat.

— Davant la propera Assemblea General de la Secció es revisa exhaustivament la memòria del 2012 i els diversos temes que proposarem als assistents com a noves iniciatives.

— Es tracta amb detall la preparació de l'exposició «Paisatge i traç a través dels butlletins de la SEAS» i l'acte inaugural del 24 de gener. Per altra banda, es decideix obsequiar tots els col·laboradors amb un àlbum en el qual hi hagi tots els 50 dibuixos que hi haurà a l'exposició, i s'aprova el pressupost que contempla les despeses fetes fins ara i l'organització d'un refrigeri per als assistents. Considerem que l'acte mereix donar-li relleu.

— Pel tal d'adequar els butlletins que s'imprimeixen al nombre de socis actual es decideix fer-ne menys.

— A la darrera reunió del Consell de Cultura es va tractar el tema de la Diada de Sant Jordi a Sant Just. La nostra Secció s'inclina per celebrar-la abans del dia 23 per afavorir les vendes locals.

Reunió del 4 de febrer de 2013

— Altes: Jordi Pla Gómez (1110)

— Baixes: Ludmila Fuster (1088) i Carmina Borràs (1065)

— Es decideix finalment augmentar les quotes dels socis considerant els reajustos que farà l'Ateneu d'aquestes quotes i de la contribució de la nostra Secció a l'Ateneu.

— S'accepta que la nostra presidenta, Romi Porredon, es faci càrrec d'una de les vicepresidències que l'Ateneu crearà durant la seva propera Assemblea.

— La FEEC ens informa que estan fent tot el possible per aconseguir que, arran de la llei Òmnibus, no es doni permís als motoristes perquè utilitzin els GR per fer la seva activitat a muntanya. Finalment les entitats tindrem dret a vot encara que no fem activitats competitives, n'hi haurà prou fer activitats que constin en el calendari oficial de la FEEC.

— La confecció del mapa de la Vall de Sant Just amb l'editorial Piolet cada vegada és més a prop. L'Ajuntament hi està molt interessat a col·laborar-hi. Com que hi haurà una feina a fer per part nostra es decideix formar una comissió que estarà integrada per: Pere Aceitón, Pep Gil, Bernat Macià i Albert Cortès.

— La recuperació del Camí de Santa Creu també va endavant i l'Ajuntament ja ha millorat l'antic camí d'accés al coll de Can Solanes. Ben aviat el Consorci de Collserola ens facilitarà les etiquetes homologades pel Parc per a les senyalitzacions que haurem de col·locar dins el nucli urbà.

— L'acte inaugural de l'exposició de dibuixos ha estat exitosa amb 74 assistents entre els autors dels dibuixos, els col·laboradors i socis.

— Es dona per benvinguda una nova activitat sobre gastronomia i cultura que es farà el 27 d'abril a Sant Sadurní d'Anoia, endegada pel soci Francisco Moreno.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 79. No. 305

Taula de redacció — Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente,
Maria Garcia, Jordi Gironès i Agustí Revilla.
Autoedició — Jordi Gironès
Tramesa — Elisabeth Bart
Disseny — Toni Royo
Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern
Impressió — Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

ÍNDEX

- Portada** — Pastors de la Vall d'Àssua. Foto d'Agustí Revilla.
02 — Calendari
03 — Els pastors de la Vall d'Àssua, per Agustí Revilla
06 — Sortida al Moixeró, per Elisa Linares
08 — Un traç que ve de lluny, per Leonci Canals
11 — La importància dels cicles temàtics en l'alta de socis, per Jordi Gironès
14 — Assemblea General i informació de la SEAS

L'actual taula de redacció va ser l'encarregada de fer realitat l'exposició «Paisatge i traç a través dels butlletins de la SEAS».

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

No.305 Març/Abril 2013